

#RefugiulPerfect63

Căderea în Oglindă, după căderea în vizuina de iepure. Joc de șah sau joc pe calculator? Nimic din toate astea. Doar un nou Refugiul Perfect: Țara Oglinzii.

Alisa în Țara Oglinzii

Un text de Florin Bican, dintr-o serie de dialoguri imaginare cu Francisca

- Francisca - o avertizează tata - nu mai sta așa aproape de oglindă! Să nu cazi înăuntru...
- Cum să cad într-o oglindă? se miră Francisca, dându-se înapoi și pipăind cu fereală suprafața argintie.
- Așa cum a căzut Alisa.
- Păi nu ziceai că a căzut într-o vizuină de iepure?
- Asta a fost când a ajuns în Țara Minunilor. Prin oglindă a ajuns în Țara Oglinzii.
- Da? de ce s-a dus în Țara Oglinzii?
- Pentru că se plictisea în casă. La fel ca tine...
- Și cum e în Țara Oglinzii?
- E ca într-un joc de șah. La început, Alisa este pion. Trebuie să avanseze pe tabla de șah până când, în ultimul pătrat, se transformă în regină.
- Să te plimbi pe o tablă de șah mi se pare chiar mai plictisitor decât să stai în casă.
- Nu și în Țara Oglinzii. Acolo pătratele sunt ca lumile dintr-un joc pe calculator. În fiecare din ele, Alisa are alte aventuri...
- Ce aventuri?
- Merge cu un tren care sare peste râuri, se împrietenește cu un țânțar care-i prezintă insectele de pe acolo...
- Și cum erau insectele alea?

– Cam ca pe la noi, numai că *altfel* – *cu totul altfel*... A văzut musca-de-căluț-de-lemn, fluturele-blat-de-tort, fluturele-de-varză-murată...

– Și nu s-a speriat?

– Păi după ce fusese în Țara Minunilor, nu se mai speria de nimic...

– Și ce aventuri a mai avut?

– A arbitrat un duel între doi frați care s-au speriat de-o cioară și au fugit înainte să înceapă lupta, s-a plimbat cu barca împreună cu o oaie care tricota, a discutat cu un ou care primise o eșarfă cadou de ne-ziua lui și care i-a explicat o poezie în limba oglindeză...

– Ce poezie?

– Suna cam așa: *Pe la precin, când slunghi mursuci / Prâsneau sforând în diribau, / Parașpagali fibrâu pleoștuci, Râtverzi dromazi scrânceau...*

– Îmi place! Cum e mai departe?

– N-o știu pe dinafară, dar o găsești în carte.

– Și cu cine s-a mai întâlnit Alisa în Țara Oglinzii?

– Cu Leul și Unicornul de pe blazonul casei regale, cu Cavalerul Alb, care a însoțit-o până la ultimul pătrat, povestindu-i invențiile lui și, bine-nțeles cu Regina Roșie și Regina Albă, că doar era într-un joc de șah... Și toți i-au cântat cântece și i-au recitat poezii dintre cele mai ciudate. Așa cum îți plac ție...

– Și a ajuns regină?

– Sigur! Dacă un pion ajunge în ultimul pătrat al tablei de șah, devine automat regină.

– Și celelalte regine ce-au zis?

– Nu mai aveau ce să zică. Regulile sunt reguli. Au făcut un ospăț, să o sărbătorească pe noua regină.

Numai că la ospățul ăla lucrurile au luat-o razna de tot. Dar a fost frumos...

– Hai să zicem că aici suntem de cealaltă parte a oglinzii și covorul e ultimul pătrat. Îmi faci și mie un ospăț? Că mi-e foame...

– Dacă promiți că nu lași lucrurile s-o ia razna.

– Bine! Și după masă îmi dai cartea cu Alisa în Țara Oglinzii...

Dacă ai citit cartea lui Tony Ross după povestea lui Lewis Carroll, îți mai recomandăm și:

– Tony Ross, *Aventurile Alisei în Țara Minunilor*

– C.S. Lewis, *Cronicile din Narnia 1: Nepotul magicianului*

– Sally Gardner, *Operațiunea Iepurașul*, vol. 1 din seria *Aripi & Co*

– Ellen Raskin, *Jocul lui Westing*